

- 2) Mají následující skutečnosti vliv na posouzení toho, co představuje „neobchodní přepravu“:
- a) řidič neuskutečňuje žádnou jinou přepravu než přepravu na svůj účet,
  - b) za samotnou přepravu mu není vyplacena žádná odměna,
  - c) výše obdržených příspěvků nebo její poměr k celkovým výdajům na uvedenou činnost prováděnou ve volném čase?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret (Dánsko) dne 2. července 2012 — Malaysia Dairy Industries Pte. Ltd v. Ankenævnet for Patenter og Varemærker

(Věc C-320/12)

(2012/C 258/22)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Malaysia Dairy Industries Pte. Ltd

Odpůrce: Ankenævnet for Patenter og Varemærker

Předběžné otázky

- 1) Je koncept neexistence dobré víry v čl. 4 odst. 4 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (¹), výrazem právního standardu, který se má vymezit v souladu s vnitrostátním právem, nebo je to koncept práva Evropské unie, který třeba vykládat v celé Evropské unii jednotně?
- 2) Pokud je koncept neexistence dobré víry v čl. 4 odst. 4 písm. g) směrnice 2008/95 konceptem práva Evropské unie, musí být tento koncept chápán v tom smyslu, že může postačovat, aby přihlašovatel v době podání přihlášky věděl nebo musel vědět o zahraniční ochranné známce, nebo existuje další požadavek týkající se subjektivního postoje přihlašovatele pro účely zamítnutí zápisu?
- 3) Může se členský stát rozhodnout, že zavede zvláštní ochranu zahraničních ochranných známek, která se ve vztahu k požadavku neexistence dobré víry odlišuje od čl. 4 odst. 4 písm. g) směrnice 2008/95, například tím, že stanoví zvláštní požadavek, aby přihlašovatel věděl nebo musel vědět o zahraniční ochranné známce?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, s. 25).